

Adı: Sami Süleyman Gündoğdu Demirel.... idi.

Sami: Osmanlıca ve Türkçede Arapça “Sümüvv” kökünden gelmekte olup; ünlü şöhretli ve şerefli demektir.

Ama İbranice (Yahudi dilinde) ise Samî: Hz. Nuh'un oğlu SAM'ın soyundan çoğaldığına inanılan Yahudiler ve dil yakınlığı olan kavimler anlamına gelirdi. İngilizcedeki “Samilere özgü” anlamındaki “Semitic-Semites” kavramları bu kelimedenden türetilmişti. ABD'yi yöneten gizli derin güçler için kullanılan “Sam Amca” tabiri de yine bu yüzden üretilmişti.

İşte Süleyman Demirel'i özel bursla ABD'ye götürüp özel eğitimlerden geçiren Eisenhower Vakfı da bu çok etkin ve yetkin Semitik-Siyonist merkezlerin başında gelmekteydi. Bizim gençlik dönemlerimizde, Amerika'daki malum ve mel'un mahfiller de Süleyman Demirel'in “Bizim Sam Salamon” diye çağrıldığı nakledilirdi. Ve zaten daha sonraları, masonluk belgeleri ve Morrison marifetleri Türkiye gündemini uzun yıllar meşgul etmişti.

Babası **Paşa Dayı (Yahya Çavuş)** Isparta Merkeze bağlı İslamköy'ün hem 30 yıl muhtarlığını yapmış hem de ilk Belediye Başkanı olmuştu. Aynı zamanda Beldenin zahire alışverişini yapan tüccarıydı. O yıllarda **Bediüzzaman** yıllarca Isparta ve civarında kalmıştı ve Masonik zındıka şebekesinin özel kışkırtmasıyla büyük baskılara ve haksızlıklara maruz bırakılmıştı. Çevresinde varlıklı ve ağırlıklı birisi olan Yahya Çavuş'un acaba Badiüzzaman'a karşı tavrı nasıldı? Bu mazlum ve mağdur din alimine sahip mi çıkmıştı, yoksa Mason ve dönme İttihat Terakki artıklarının safında mı yer almıştı? Nedense bu konu hiç araştırılmamış ve gündeme taşınmamıştı. Oysa oğlu Sami Süleyman Demirel, yıllarca safdirik Nurcuları istismar edip oylarını toplayarak ve **“İslam Köylü Mehdi Pişdarı”** diye reklamı yapılacaktı.

Bunun gibi, Bülent Ecevit'in aynen şimdiki AKP gibi %41 oy almasına rağmen hükümeti

kuramadığı 1977 seçimleri sonrasında Adalet Partisi'nden bakanlık yapılma karşılığı ayrılıp kiralanmış milletvekillerinin (meşhur Güneş Motel müşterilerinin) bizzat Sn. Demirel'in özel izin ve icazetiyle bu işe kalkıştıkları iddiaları üzerine nedense hiç durulmamıştı. O süreçte Elazığ milletvekili olan, Demirel'in halis adamı sayılan ve meşhur Şeyh Said Efendinin torunu olan (bir süre en yaşlı sıfatıyla Meclis Başkanlığı da yapan) zar zor okur-yazar Ali Rıza Septioğlu bu gerçeği yakın çevresine çitlatmıştı. Zira kendisi de Güneş Motel'in baş müşterilerinden olup AP'den ayrılarak Ecevit'e kapılan ve meteorolojiden sorumlu Hava (Devlet) Bakanı yapılandı. Hayret, hiçbir laik ve Kemalist Paşa kalkıp da, *“Ey Ecevit, Atatürk ve Cumhuriyete isyan etmiş bir Şeyhin torununu nasıl bakan yaparsın?”* diye sormamıştı. İşte bu son (2015) seçimlerinde de bu Rahmetli Ali Rıza efendinin oğlu Feyzi Septioğlu Elazığ CHP adayı yapılmıştı. Kendisine yöneltilen Babanız Adalet partili, kardeşiniz AKP'li olduğu halde sizin CHP'den aday olmanız vefasızlık sayılmaz mı?” sorusuna Feyzi Bey: *“Bu siyaset vefayla değil sefayla ve menfaatle alakalıdır. Zira Rahmetli babamız da koyu ve sadık AP'li iken, Bakanlık hatırına Ecevit'in CHP'sine katılmıştı. Kısaca AP ile CHP'nin, şimdi AKP ile CHP'nin temelde farklı olduğunu sanmak saflıktır”* şeklindeki yanıtını bize aktaran arkadaşımıza, bu tespitlerinde haklı olduğunu hatırlatmıştık.

Ahmet Davutoğlu'nun vefat eden Süleyman Demirel için 3 günlük yas ilanı ahmak İslamcılarını şaşırtmıştı!

Bilindiği gibi Başbakan Ahmet Davutoğlu, 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel için 3 günlük ulusal yas ilan edildiğini açıklamıştı. Davutoğlu, devlet töreni ve cenaze merasimiyle de oldukça samimi davranmıştı! Davutoğlu, 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in vefatına ilişkin açıklamasında, 3 günlük ulusal yas ilan edileceğini duyurması, Demirel için düzenlenecek devlet töreninin Cuma günü namazın hemen ardından yapılacağını açıklaması, yani peşinen müşteri toplayıp kalabalık ve görkemli olması için çaba harcaması doğaldı. Bu tavrını hem fikir-ideal uyumuna, hem de “gen” yakınlığına bağlamak lazımdı.

Ahmet Davutoğlu'nun: *“(12 Eylül 1980) Darbe sonrasında ülkede kara bulutlar dolaşırken verdiği mücadeleyle halkın yanında yer almıştır. İsmi siyasi tarihimize derinden yazılmıştır. Devlet protokolü uygulanacak, cenaze namazı Cuma namazı ile Kocatepe'de kılınacak, uluslararası katılım da olacaktır”* sözleri bize:

“İyi de bu darbe direnişçisi(!) demokrasi mücahidi(!) Süleyman Demirel'in 28 Şubat sürecinde de ve öncesinde Erbakan Hocaya ve milli irade sonuçlarına karşı, açıkça

darbecileri destekleyip cesaretlendirdiğini, imzalı meclis çoğunluğunu hiçe sayıp hükümeti kurma görevini azınlıktaki Mesut Yılmaz'a verdiğini nasıl hatırlamazsınız? Kaldı ki şimdi sözde 28 Şubat darbesini yargılatıp istismarını yapmaktasınız!” sorularını anımsatmıştı.

İşin doğrusu, AKP kurmayları, Cumhurbaşkanı ve Başbakanı, aslında Menderes, Özal ve Demirel çizgisinin devamı ve yolcularıydı. Bazı safdirikler yanında Erbakan ve Milli Görüş'ten gelme-devşirme olduklarını vurgulamaları sadece istismar ve suiistimal amaçlıydı. Dikkat ediniz, rahmetli Erbakan tam 40 gün hastanede ölümle pençeleşirken bir kere olsun (Siyonist merkezlerin korkusundan) yanına uğrayamayan Erdoğan, Davutoğlu (Ben David) ve diğer dönek kodamanları, Sn. Süleyman Demirel'in hep ziyaretine koşmuş ve akıl danışmışlardı.

Abdurrahman Dilipak'ın ahlak ve insaf ayar!

17 Haziran 2015 Ülke TV'ye çıkan Abdurrahman Dilipak denen özel ABD vizeli ve Lobiler beslemeli kaypak kişi, bir zamanlar Masonik medyanın ve münafık din istismarcılarının Erbakan'ı kötülemek üzere uydurdukları bir iddiayı, şimdi doğru bir olaymış gibi yeniden gündeme taşımıştı. Güya vefat eden Süleyman Demirel'le ilgili programda, hiçbir gereği yokken ***“Meşhur 12 Mart Muhtırası sonrası, Erbakan'ın kaçıp İsviçre'ye gittiğini, ardından, sağcı Süleyman Demirel'in partisini parçalayıp zayıflatmak ve solcu Ecevit'e iktidar yolunu açmak için bazı generallerin İsviçre'ye gönderilip kendisini ikna ederek sağ oyları bölecek bir parti kurmak üzere Erbakan'ı Türkiye'ye geri getirdiğini”*** hem de mide bulandıran bir pişkinlikle anlatmıştı. Böylece hem Süleyman Demirel'i aklamaya, hem Erbakan'ı karalamaya, hem de “Ordu”nun sağcı Demirel yerine solcu Ecevit'i tuttuğunu ve onu iktidara taşımak için Hoca'yı kullandığını vurgulamaya kalkışmıştı.

Oysa bizzat Süleyman Arif Emre Bey defalarca bu iddiaları bazı çevrelerin kasıtlı olarak uydurduklarını, böyle bir olayın asla vuku bulmadığını, Erbakan Hocanın 110 kiloyu aşan vücudunun kalp spazmı riskini artırdığını ve İsviçre'de bu sahada gelişmiş bir sağlık merkezinde tedavi görmek amaçlı oraya gitmek zorunda kaldığını defalarca anlatıp yazmıştı.[1] Kaldı ki Ordu, her ikisi de aynı odakların adamı olan Demirel'le Ecevit'in, sağ-sol palavrasıyla, horoz dövüşü yaptıklarını bilmeyecek kadar saf ve salak mıydı?

Ey Dilipak, zatiâlinizin yüksek bir feraset ve faziletle itiraf buyurduğunuz gibi:

1- Gerçekte İsrail'in güvenliğini sağlamak (görünüşte atıp tutmak),

2- Erbakan'ı devre dışı bırakmak (ve Siyonizm'i bu tehlikeden kurtarmak),

3- Ve İslam'ı ılımlaştırıp yozlaştırmak üzere Dış güçlerin (Siyonist merkezlerin) bir projesi olarak ortaya çıkarılan ve iktidara taşınan AKP'yi parlatma aşamasında hangi paşaların kullanıldığını bilmemesi imkânsızdı ve bunları hiç dile getirmemesi ancak sana yakışırdı...

“Kedinin siyah ve beyaz olması önemli değildir. Yeter ki fareyi yakalayıp getirsin istenir” diyen Süleyman Demirel, aslında Siyonist odaklar için, işbirlikçi parti ve hükümetlerin, sağcı veya solcu olmasının, isimlerinin Demirel, Ecevit, Özal ve Davutoğlu olmasının hiçbir ehemmiyeti bulunmadığını, onlar için önemli olanın fareyi (ganimeti) yakalayıp kendilerine aktarmaları; yani faiz ve rantıye sistemiyle milleti ezip kendi sömürü çıkarlarına ve çarklarına hizmette bulunmaları olduğunu ne güzel özetleyip anlatmıştı.

Şimdi bu gerçekleri bay kaysak Dilipak bilmiyor olamazdı. Öyle ise Erbakan'ı, hâşâ “ordu kuklası”, Süleyman Demirel'i ise “demokrasi kahramanı” gösterme çabalarının altında başka şeytanlıklar aranmalıydı.

“Ahkâm ayetleri dışında, -onlar çıkarılırsa- bizim Kur'an-ı Kerim'e hiçbir itirazımız söz konusu değildir... Üniversitelere 777 bin kız öğrencimiz devam etmektedir, Türban ise sadece 7 bin kişinin meselesidir. Meseleleri mesele etmezseniz, ortada mesele kalmayıverir... Başörtüsü bir gericiliktir ve bunu çok isteyenler Suudi Arabistan'a gidebilir” diyecek kadar dindar(!), demokrat(!) akıllı ve vicdanlı(!) bir Demirel'i Erbakan'la bir tutmak, hatta daha saygın bir konuma taşımak için çırpınan siyasi kurmaylardan, fikri kaypaklara kadar herkes artık şunu anlamalı ve mermer kafalarına yazmalıdır: Bütün bu kustuklarınızı size yalatıp yutturacak günler yaklaşmaktadır!

Hız. Nuh'un azgın kavmiyle ilgili şu hikâye anlatılır:

950 sene boyunca yapılan bütün çağrı ve uyarılara rağmen inkârda ve ahlaksız hayat tarzında inat eden kavmine karşı Hz. Nuh'a kendisini ve iman eden 45 kişiyi taşıyacak bir gemi yapması ve yaklaşan felakete karşı tedbir alması bildirilmişti. Dağın başında, deniz göl ve nehir bulunmayan bir ortamda gemi yapımını "*delilik, divanelik*" gören sapkınlar, tamamlanmak üzere olan gemiyi, hakaret maksadıyla tuvalet olarak kullanmaya başlamaları Hz. Nuh'u oldukça kederlendirip derinden etkilemişti. Bunun üzerine Cenabı Hak o hain ve gafil kavme korkunç bir uyuz hastalığı musallat etmişti. Kaşınmaktan derilerini ve etlerini kanatıp yaralayan bu kavim hiçbir çare bulamayıp kıvranmakta iken, tuvalet ihtiyacı için gemiye giden birisinin ayağı kayarak pislige düşünce, kaşınan yaralarının iyileştiğini fark etmişlerdi. Bunun üzerine o gemideki kendi necasetlerini ilaç diye bedenlerinin her yerine, ellerine ve yüzlerine sürüp, Hz. Nuh'un gemisini tertemiz edivermişlerdi...

Şimdi, ey İslam ve insanlık sevdasına, Milli Görüş davasına ve Erbakan Hocasına hıyanet ve hakaret ederek, karşılığında dünyalık makam ve çıkarlar edinen, üstelik şeytanlık ve şarlatanlık damarıyla Erbakan'a asılsız itham ve iftiralar yönelten nasipsizler, asla unutmayın ki, bu çirkefliklerinizi yalayıp yüzünüze gözünüze süreceğiniz günler gelmektedir!

Aziz Erbakan Hocamızın:

"Bizler, kulluk mesuliyeti ve imtihan mecburiyetiyle, karada gemiler yapmaya devam edeceğiz; Lakin iman ederek bilecek ve bekleyeceğiz ki, Cenabı Allah (cc) aynen Hz. Nuh dönemindeki gibi, denizi ayağımıza getirecektir" buyurduğu hakikat devrimleri mutlaka gerçekleşecektir.

Kenan Evren'in yargılanmasını "*demokrasi zaferi*" sayan Siyonist sermaye güdümlü New York Times Süleyman Demirel'e nasıl da sahip çıkmıştı?!

Süleyman Demirel'in vefatını uluslararası ajanslar 'önemli' koduyla duyurmuşlardı. Yahudi sermayeli Amerikan New York Times ise, 'Siyasi Survivor' tanımını kullanmış, sık sık darbelerle demokrasi kazasına uğradığını hatırlatmıştı. Türk siyasetinde önemli bir figür olan Süleyman Demirel'in vefatına dış basında da geniş yer ayrılmıştı. İngiliz yayın kuruluşu BBC Demirel'in Cumhuriyet tarihinin kilit dönemeçlerinde hep adı geçen siyasetçilerden biri olduğunu vurgulamıştı.

İşte Siyonist sermayeli New York Times'a göre: Süleyman Demirel Türkiye şiddet, korku, ekonomik durgunluk ve askeri yönetimle mücadele ederken ülke siyasetini domine eden kişiydi. Neredeyse yarım yüzyıla yayılan kariyerinde, Türkiye'nin en akılda kalıcı 'siyasi Survivor'u (kazazedesi) idi. Şartların durumuna göre Avrupa yanlısı bir ileri görüşlü ya da farklılıklara karşı sert bir muhalif olabilirdi. Sosyal demokratlarla, İslamcılarla ve aşırı sağın gizli faşistleriyle ortak davaları farklı zamanlarda paylaşmasını becerirdi. İki kere darbelerle devrilse de generallerin Türk siyasetinde başat bir rol oynamasını hiç sorgulamaya girişmemişti. Belki de Adnan Menderes'in kaderini aklında tutarak, darbelerden sonra Orduyla yakın durmayı prensip edinmişti.

Demirel'in kafa yapısını anlatan sözlerinden bazıları:

"Bir takım yürüyüşler oluyor diye asabınız bozulmasın, yürümekle sokaklar eskimeyecektir",

"Memlekette benzin vardı da biz mi içtik?",

"Bana sağcılar adam öldürüyor dedirtemezsiniz",

"Açım diyene geber diyemezsiniz" (Amerika'dan buğday ithal edeceksiniz),

"GAP'ı başkalarına gaptırmam beklenmemelidir",

"Elektriğin komünisti olur mu" (kim verirse elini öpeceksiniz),

"Ege bir Yunan gölü değildir, Ege bir Türk gölü de değildir, binanaleyh Ege bir göl değildir",

"Dün dündür, bugün bugündür" (duruma göre hareket edilmelidir),

"Verdimse ben verdim (kim ne diyebilir)" (İlksan skandalında usulsüzlüğe konu olan para için),

"Çay'a yapılan zam değildir. Kalite ayarlaması yapıp çayın kalitesi yükseltilmiştir" (Çay'a yapılan zammı soran muhabirlere),

"Dünkü güneşle bugünkü çamaşır kurutulmaz",

"Mizah bir yumruktur, ne zaman kime vuracağı belli olmaz",

"Memleket meseleleri bir parkta oturarak halledilseydi, çok büyük bir park yaptırır, hep beraber içinde otururduk",

"Binaenaleyh, Türkiye'nin altı çürüktür, Türkiye'nin altı çürüktür diye bırakıp gidecek değiliz, bununla yaşamasını öğreneceğiz" (17 Ağustos deprem sabahı),

"Kendim için bir şey istiyorsam namerdim",

"Kırk günde kabak bile yetişmez" (1978'de CHP'nin 40 günde Türkçe bilmeyen öğretmenleri alıp öğretmen yapması üzerine)

"Bize plan değil, pilav lazım" (CHP'nin planlı kalkınma önerisine verdiği yanıt)

"Benim şapkam tatilde de çalışır"

"Bu şapkayı millet yarattı gardeşim"

"Bu fötr şapkayla 6 defa gittim, 7 kere geldim"

"Şapka benim değil artık şimdi milletin" (Şapkanın demokraside bir simge haline geldiğini söyleyerek)

Şimdi "omurgalı siyaset" edebiyatıyla yola çıkan AKP'nin omurgasız kurmaylarından Bülent Arınç, **"Dün dündür, bugün bugündür"** diyen Demirel'in kötü bir kopyasıydı:

Bay Bülent Arınç, Mart ayının sonlarına doğru yaptığı bir konuşmada Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek hakkında: **"Gökçek ile ilgili 100 konuyu 8 Haziran'dan itibaren konuşmak isterim!"** buyurmuşlardı. 8

Haziran yani seçimlerden bir gün sonra ise Bülent Arınç şu açıklamayı yapmıştı: **"Evet, bugün 8 Haziran, ama bugün itibarıyla şunları şunları açıklayacağız diye bir sözümüz olmadı! 8 Haziran sonrası çok şeyler açıklayabileceğimi hatırlatmıştım. Ama bugün 8 Haziran! Yani 8 Haziran sonrası değil!"**

Şimdi anladınız mı "omurgalı politika" nasılmış ve AKP neden Erbakan'ın değil, Demirel'in, Özal'ın devamıymış!?

Demirel, Nazlı Ilıcak'ın baba dostu sayılmaktaydı. Babası Muammer Çavuşoğlu, Demokrat Parti döneminde, Nafia Vekili (Bayındırlık Bakanı) olduğunda, Demirel, Devlet Su İşleri Genel Müdürü yapılmıştı. Babası Demirel'i öve öve göklere çıkarırdı. Hatta, 1964 Kongresi'nde, Masonluk karşıtı Mehmet Turgut ve Saadettin Bilgiç (gibi dindar ve milliyetçi) ekibine karşı, Demokrat Partililerin Süleyman Demirel'i desteklemesinde Muammer Çavuşoğlu'nun önemli katkıları vardı. Nazlı Hanımın rahmetli eşi Kemal Ilıcak da, Demirel ile çok yakındı.

İşte bu Nazlı Hanıma göre:

Süleyman Demirel sahici bir Anadolu insanıydı. Hep mütevaziydi ve hep kendisi gibi kalmayı başarmıştı. Sempatikti; güler yüzlüydü; diyalog adamıydı. Kriz yaratan değil, çözüm üreten bir kişiliği vardı. Sandık, onun için çok önemliydi. Ama, hukuk devleti ilkelerine sadakat de aynı derecede değerliydi. “Demokrasi içinde çare tükenmez” der, gerginlik ve düşmanlığı çok uzatmazdı. “Barış yapmasını bilmiyorsan, kavga etmeyeceksin” buyururlardı.

Nazlı Hanıma göre; Türk demokrasi tarihinde basınla uğraşmayan, özgür ifadeye saygı duyan 2 başbakan tanıdı. Biri Bülent Ecevit, diğeri Süleyman Demirel olmaktadır.

Demirel'e atfedilen bazı cümleler zaman zaman da yanlış yorumlanmaktaymış... Meselâ “Şapkasını alıp gitmek”, “Darbelere karşı direnmemek” anlamı taşımamalıymış... Demirel ülke çıkarları için böyle davranmışmış...

1973 Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay'ın dönemi sona erince, Faruk Gürler Genelkurmay Başkanlığı'ndan istifa edip ve bu makama aday olmuşlardı. 12 Mart müdahalesini takiben, bir Komuta Konseyi oluşturmuşlardı. Turgut Sunalp genel sekreterdi ve el altından hem CHP'li hem de AP'li milletvekilleriyle temas kurmak suretiyle, Faruk Gürler'in seçilmesinin zeminini oluşturmaya çalışmaktaydı. Demirel ve Ecevit, bu oldubittiği engellemek amacıyla uzlaştı. Demirel, Genelkurmay Başkanı Semih Sancar ile görüşüp anlaşmıştı. Artık askeri bir müdahale yapılmayacağından emin olmuşlardı. Bu teması gizli tutmuşlardı. Ama nasılsa gazeteciler haber almıştı. Demirel, o gün Sancar ile görüştüğünü inkâr etti, ama sonradan bu ilişki ortaya çıkmıştı. Gazetecilerin ona, “*Dün reddedyordunuz, bugün kabul mü ediyorsunuz*” sorusu üzerine o meşhur cümlesi ağızından çıkmıştı:

“Dün dündür, bugün bugün”

bu cümleyi “Dünkü şartlarda, gizli müzakereleri açık edemezdim ama bugün artık tehlike ortadan kalktı; Faruk Gürler'in seçilmesi engellendi” anlamında kullanmıştı.

Nazlı Ilıcak'a göre: Demirel, diyalog adamıydı ve ancak sonuç alacağı kavgalara karışırdı. 12 Mart ya da 12 Eylül'e direnseydi bile, gelişmelerin önüne geçemeyeceğini anlamıştı. Kurt kuzuyu yemeye kararlıydı. 27 Mayıs'ta, Celal Bayar darbeyi engellemeye çalışmış ama başaramamıştı. Öyle ise Demirel niye boşuna askerle zıtlaşsındı?!

İyi de bu Nazlı Hanım, 28 Şubat sürecinde ve öncesinde özellikle Refah-Yol'un başbakan değişimi girişiminde Sn. Demirel'in Erbakan'a düşmanlık tavrını acaba hangi hikmetle yorumlayacaktı?

27 Ocak 1997'deki, 28 Şubat Darbesine hazırlık mahiyetindeki MGK toplantısına başkanlık yapan Süleyman Demirel; Erbakan'ın dirayet ve cesaretiyle başlatılan 1974 Şanlı Kıbrıs Barış harekâtımızda güya yanlışlıkla kendi gemimizi vurarak yüzlerce Mehmetçüğimizin şehadetine yol açan meşhur rakıcı Oramiral Güven Erkaya, laiklik ve demokrasi demagogleriyle açıkça ve küstahça Erbakan Hocayı ve iktidarını hedef alan safsatalarla sataşırken, bu demokrat ve dindar Demirel Başkomutan ve MGK Başkanı sıfatıyla *“Sn. Paşa, bu itham ve iddialarınızı belgeleyecek tek bir kanıtınız var mıdır? Ülke Refah-Yol döneminde her yönden rahata ve huzura kavuşurken, böylesi kof kuşkular ve boş ithamlarla gerginlik çıkarmak reva mıdır?”*

diyeceği yerde, Onun zırvalıklarını üzerinde durulmaya ve araştırmaya değer bulup görüşme gündemine aldirtmişti. Gerçi Erbakan Hoca Başbakan olarak örnek bir metanet ve cesaretle, Güven Erkaya'nın saptamalarının asılsızlığını ve olayları nasıl saptırdığını uzun uzun anlatmış ve herkese tarihi ve milli sorumluluklarını hatırlatmıştı. Ama sözde dindar ve demokrat Demirel, sivil siyasilerin değil, despot darbecilerin yanında yer almıştı.

[1] Bak. Ekrem Şama, Allah Dostu Erbakan, sh. 241 Gonca yy.